

99 אחוז אמרו כן ליצחק נבון

ובימית לא קמו לזיכרו של משה דיין

את עיתונים וכתיבת פתקים. היה זה כאשר הוסיף רבין לסיסמה "לא נהיה ליכוד ב" את הסיפא: "לא נהיה שלי" ב." חברייהם מרכזו פרצו במהירות כפיים ממושכות.

נפש אצל באי ישיבת המרכז של מיפלגת העבודה. שהתקיימה מה שבוע שעבר בבית-ארי לווורוב בתל-אביב. רק פעם אחת התעורר הקהל, והפסיק לעסוק בשיחות פרטיות, קרי

מנחם בגין את ידו של הנשיא. **יצחק נבון**, בבואו לדווח לו על פגישותיו במצרים הוא אמר לו: "אני מק" וזה ששמעת על תוצאות ה-מישאל?" נבון השיב בחיך ובגין הוסיף בחיך: "ממש כמו המישאל ההוא - 99 אחוזים". אחר-כך, אמר לו ראש-הממשלה: "אז אתה ירצא ביום הראשון הקרוב". נבון ענה לו: "בינתיים יוצאים אחרים, ואין לערב שימיחה בשמחה". העיתונאים לא הבינו במה מדובר, ורק בסוף הפגישה התברר להם מה נאמר. בעצם, בדו-שיח המוזר שהתנהל בין הנשיא וראש-הממשלה. בגין התכוון למישאל הטלפוני, שערך בקרב שריה-הממשלה, כדי לאשר את יציאתו הקרובה של נבון ל-ג'יהאן אל-סאדאת, ונבין דחה את יציאתו ביום א', השבוע, מאחר שבאותו יום, ולאחר מטרחה, יצאה למצריים משלחת של מיפלגת העבודה.

המפסיד העיקרי מהתפרות הצפויה של ח"כ הרמטכ"ל, חיים דרוקמן, מי תפקיד סגן שר-הדתות, הוא דוקא מנכ"ל המשרד, גדליה שרייבר. שרייבר, המשתתף לחלק קטן של סיעת ליכוד-ותמורה, שהיתה סיעתו של השר **אהרון אבנר הצירא**, מונה לתפקידו על ידי אבנר צירא ערב הבחירות לכנסת העשירית. כשמונה חד"ר יוסף בורג לתפקיד שר-הדתות, הוא ייעד לתפקיד את הרב **משה סלומון**, איש למיפנה, סיעתו של בורג. דרוקמן דרש שהמנכ"ל יהיה איש שלו, אך כימעט שהגיע לפשרה עם "הצעירים" של השר **זבולון המר**, ששרייבר יושאר בתפקיד, משום שזה משרת גם את האינטרסים של המר. התפרות דרוקמן טרפה את כל הקלפים. שרייבר, שניסה בעבר לרכוש את אמונו של בורג, נותר ללא גב, והרב סלומון כבר בישר לתומכיו שתוך שבועיים הוא יהיה למנכ"ל.

נאמו הניצי של ח"כ **יצחק רבין** התקבל בשלוחת-

דיין על כך. בינואר 1981 גיי ליתי זאת גם לניסים מישי"על מהטלוויזיה... טוב, הוא לא מת בספטמבר. יכולה להיות טעות של כמה ימים."

ביום שבו נקבר דיין בנהלל התקיים חזיון אור-קולי אחרון בחגיגת העיר ימית. בשעות הבוקר נערכו דיונים אם לקיים את האירוע או לדרות אותו, ואז הוחלט לקיים את החזיון, בנימוק שדיין עצמו היה רוצה שיקימו את האירוע. מכיון שהוא תיכנן והקים את העיר. היה מי שהעלה את הרעיון שהחוגגים יעמדו לזיכרו, אך בערב בו מן האירוע, לא קמו לזיכרו של דיין.

הקבוצה האחרונה שביקרה במישכן הנשיא, ביום הפתוח שנערך בחול-המועד סוכות, כללה פלאשים, שעלו מאתיאופיה. **אופירה נבון** סיפרה להם שלפני 10 שנים היא היתה באתיאופיה בביקור פרטי, וטיילה במשך יום שלם באזור גונדר, שם ישבו פלא-

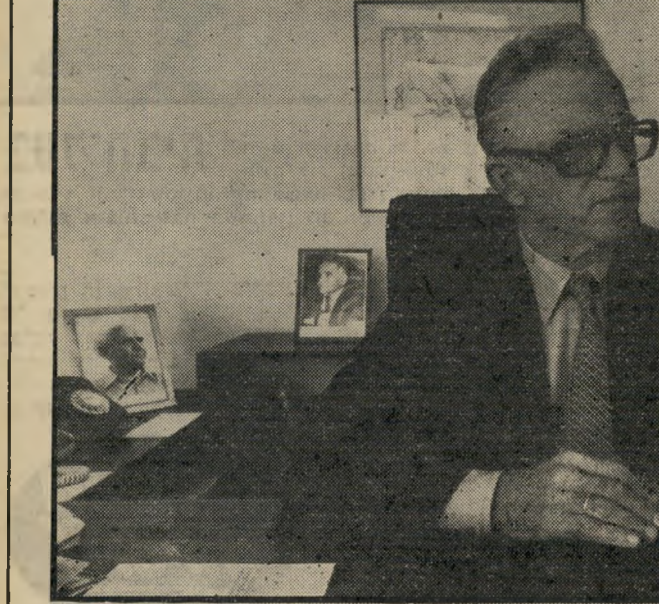
הנשיא המצרי החדש, **מוחמד חוסני מובארכ**, מקפיד מאוד על כושרו הגורפני. הוא משחק בכל יום בחצר ביתו סקוואש (מין טניס של איש אחד, השולח את הכדור אל קיר), ועושה ריצה יומית.

הכתב הצבאי של ידית אחרונות, **איתן הבר**, טוען שהסיפור הבא הוא נכון: כמה שבועות לפני מלחמת יום-הכיפורים ביקר **אנוור אל-סאדאת** ביחידות, שעמדו להשתתף במבצע, כדי לעמוד על רמת כוננותו. כאשר ביקר במטה של חוסני מובארכ, שהיה מפקד חיל-האוויר, עיין הנשיא בנייר ואמר בנוכחות קצינים: "אני רואה שאיבדת כמה אנשים בתאונות-אמונים!" השיב מור בארק: "זה נכון. אבל לא הפסדתי אף מטוס אחד!"

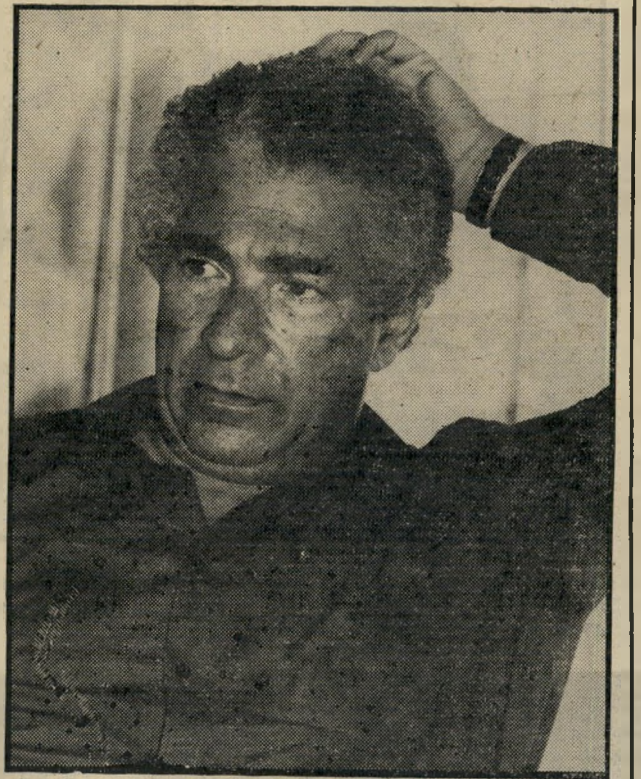
במצריים מתהלכת בדיחה המיוחסת ל**אריאל שרון**. עלפי הבדיחה ישב שרון ביחידות הסעודיות הרישמיות בין

מזכירה של ג'יהאן אל-סאדאת, טוען כי חש במועקה כאשר קיבל לפני חודשיים, העתק של תמונה זו, שצולמה על-ידי צלם צרפתי. כאשר צולמו, עמדו אנוור וג'יהאן אל-סאדאת לפני חלון מסורג, אך בתמונה עצמה נראה רק חלק קטן של הסורג, בפניה הימנית העליונה, וכך נוצר רושם כאילו זהו פס של אבל, "זה היה סימן מבשר-רעות", אמר פאווי אחרי הרצח.

שגריר ישראל במצריים, נזכר שלפני פגישתו הראשונה עם אנוור אל-סאדאת התכונן הנשיא המצרי היטב. בעת השיחה, שהתנהלה בשפה הערבית, טעה השגריר ששון באחת המילים. אמר לו אנוור אל-סאדאת: "אילו אביך היה שומע אותך, היה מצליח לך על הגב". אליהו ששון, אביו של השגריר הישראלי, היה מזרחן נודע. משה ששון, שנולד בדמשק, יושב בלישכת השגרירות החדשה, המשקיפה על קאהיר, לפני תמונותיהם של אביו (מימין), מנחם בגין, הנשיא יצחק נבון (מוסתר), שרה-חוף יצחק שמיר ודויד בן-גוריון.

אניס מנצור עורך השבועון "אוקטובר", סיפר שהיה שרוי באווירה של מוות עוד לפני רצח ידו, אנוור אל-סאדאת. במשך כמה חודשים כתב מנצור סידרה על הוגה-הדעות המצרי אל-עקד, וערב רצח סאדאת כתב על מותו של האיש. כשקרא זאת אל-סאדאת, ערב מותו, אמר למנצור: "הרגת אותי! זיכאת אותי עד מוות!" באותו זמן גם ראה מנצור בוויאדא, בביתו, את הסידרה האמריקאית על השואה.

מוצטטפה חלילי, המנהיג הר מצרי, **יוסף בורג**, השר הישראלי. "כשהגישו יין", אמר שרון לפי הסיפור, "נשר ענתי לעבר בורג. כשהגישו חסילונים (שרימפס), נשענתי לעבר חלילי."

"ידעתי, ידעתי", אמר האסטרולוג **הרצל ליפשיץ**, אחרי מותו של **משה דיין**, "ויש לי עדים" למשומתמים הסביר: "בדצמבר '80 אמרתי בראיון **ליעקב אגמון** בצוותא חיפה, שדיין מות, אך ביגלל רגישות הנושא ביקשתי שלא יפרסמו את זה. ערב הבחירות אמרתי ל**הרצל שפיר**, שדיין לא גומר את ספטמבר, וביקשתי שירמוז לי